

Εκθέσεις Σκύλων: Όλα όσα θέλετε να ρωτήσετε...

«Μα είναι τρελοί;», «γιατί τρέχουν γύρω γύρω;», «γιατί το κάνουν;» είναι μερικά από τα ερωτήματα του πρώτου πεντάλεπτου της πρώτης επίσκεψης σε έκθεση σκύλων.

Μέχρι το τέλος της ημέρας θα έχουν δημιουργηθεί δεκάδες άλλα. Ποιος θα τα απαντήσει; Μια απάντηση ή μία συμβουλή δεν έβλαψε ποτέ κανέναν. Ας φροντίσουμε τους νέους!

του Γιώργου Κωστόπουλου, εκπαιδευτή, εκτροφέα, διεθνή κριτή F.C.I.

Τι συμβαίνει σε μία έκθεση σκύλων;

Πολλά! Το σημαντικότερο είναι ότι εκτροφείς και ιδιοκτήτες εκθέτουν τους σκύλους τους στον κριτή, αλλά και το κοινό, προκειμένου ο πρώτος να επιλέξει τα αντιπροσωπευτικότερα δείγματα, ώστε αυτά να χρησιμοποιηθούν στην αναπαραγωγή για τη βελτίωση της κάθε φυλής. Η έκθεση είναι ακόμα εορτασμός, τόπος συνάντησης και γνωριμίας, πεδίο συναγωνισμού, ενημέρωση, θαυμασμός των ποιοτικών σκύλων, επιβράβευση των εκτροφέων ή ιδιοκτητών τους και πολλά άλλα...

Τι σημαίνει «αντιπροσωπευτικότερα δείγματα»;

Η κάθε φυλή έχει ένα πρότυπο. Το πρότυπο είναι η λεπτομερής περιγραφή του τέλει εκπροσώπου, του ιδανικού. Χαρακτηριστικά μορφολογίας (εξωτερικά), αναλογίες, ποιότητα και χρώμα τριχώματος, κίνηση και χαρακτήρας είναι οι σημαντικότερες παράμετροι που καλύπτονται. Ο κριτής συγκρίνει τον κάθε σκύλο με το πρότυπό του. Οι σκύλοι που ανταποκρίνονται σε μεγαλύτερο βαθμό με το πρότυπο επιβραβεύονται. Και επειδή τέλει σκύλος δεν υπάρχει, θα λέγαμε ότι ο σκύλος που κατά την άποψη του εκάστοτε κριτή παρουσιάζει τα σημαντικότερα επιθυμητά χαρακτηριστικά και τις λιγότερο σημαντικές ατέλειες, διακρίνεται.

Και πως στα τελικά(π.χ. για την επιλογή του Καλύτερου Ομάδος) ο κριτής επιλέγει ανάμεσα σε σκύλους διαφορετικών φυλών;

Με τον ίδιο τρόπο, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω. Ο κριτής δεν συγκρίνει τους σκύλους μεταξύ τους, αλλά τον καθένα με το πρότυπο της φυλής του. Εάν π.χ. ο βαθμός ταύτισης ενός συγκεκριμένου Ροτβάιλερ με το πρότυπο της φυλής του είναι μεγαλύτερος από εκείνον ενός συγκεκριμένου Ντόμπερμαν με το δικό του πρότυπο φυλής, τότε κατά την άποψη του συγκεκριμένου κριτή, το Ροτβάιλερ θα είναι πρώτο και το Ντόμπερμαν δεύτερο...

Γιατί οι απόψεις των κριτών συχνά διαφέρουν;

α) Η συνολική εκτίμηση ενός σκύλου δημιουργείται από τον συνυπολογισμό τόσων πολλών διαφορετικών χαρακτηριστικών και παραμέτρων, ώστε συχνά το «πόρισμα» του ενός ειδικού να διαφέρει από του άλλου.

β) Διαφορετικοί κριτές δίνουν βαρύτητα σε διαφορετικά χαρακτηριστικά, θεωρώντας τα πιο σημαντικά. Άλλοι στο κεφάλι, άλλοι στην σωματική κατασκευή, άλλοι στην κίνηση, άλλοι στη παρουσία του σκύλου μέσα στον στίβο. Άρα ανάλογα με το ποιος σκύλος τα διαθέτει ή όχι, ανάλογο και διαφορετικό μπορεί να είναι τα αποτελέσματα κάθε φορά.

γ) Η παρουσία, φυσική κατάσταση, κίνηση και γενική «ακτινοβολία» ενός σκύλου μπορεί να διαφέρει σημαντικά από έκθεση σε έκθεση, διαμορφώνοντας ανάλογα και το αποτέλεσμα.

δ) Ένα κουτάβι «ασχημόπαπο» που μέχρι π.χ. τους 15 μήνες της ζωής του δεν έχαιρε καμίας ιδιαίτερης σημασίας από τους κριτές που έτυχε να το κρίνουν μέχρι τότε, εν τέλει ωριμάζει και «ανθίζει» καταπλήσσοντας τους επόμενους. Αλλά και αντιστρόφως...

Τέλος, καλό είναι να έχει κανείς υπ' όψιν του ότι σε όλους τους τομείς οι απόψεις των ειδικών συχνά διαφέρουν. Στη περίπτωση του χόμπι μας, το οποιοδήποτε αποτέλεσμα σε 2-3 εκθέσεις δεν σημαίνει τίποτα. Ο κάθε σκύλος πρέπει να ενηλικιωθεί και ολοκληρωθεί σωματικά (τουλάχιστον 2 ετών) και μετά να έχουμε την άποψη τουλάχιστον 15 - 20 διαφορετικών κριτών σε ισάριθμες εκθέσεις. Τότε τα συμπεράσματα θα είναι σαφέστερα, και για εμάς και για τους γύρω μας...

Τι σημαίνουν οι τίτλοι C.A.C. και Πρωταθλητής;

Το C.A.C. (ή Πιστοποιητικό Πρωταθλητού Μορφολογίας) απονέμεται από τον κριτή σε έναν σκύλο τον οποίο θεωρεί πραγματικά εξαιρετικής γενικής ποιότητας και άξιο να φέρει τον τίτλο του Πρωταθλητή. Ο κριτής δεν υποχρεούται να απονέμει το C.A.C. παρά μόνον εάν πιστεύει ότι ο σκύλος το αξίζει, και μόνον σε έναν αρσενικό και ένα θηλυκό ζώο σε κάθε φυλή. Με τρία C.A.C. από τρεις διαφορετικούς κριτές ο σκύλος αποκτά τον τίτλο του Πρωταθλητή Ελλάδος.

Το C.A.C. μπορεί να απονεμηθεί μόνο σε σκύλους ηλικίας 15 μηνών και άνω.

Ένας σκύλος πρέπει να είναι εκπαιδευμένος για να συμμετάσχει στην έκθεση;

Όχι με την κλασική έννοια. Δεν απαιτείται δηλαδή από τον σκύλο να εκτελέσει εντολές «κάτσε, μείνε, έλα» κ.λ.π. Πρέπει όμως μέσα στο στίβο να επιδεικνύει καλή συμπεριφορά, να είναι ήρεμος με τα άλλα σκυλιά, να δεχθεί χωρίς φόβο ή επιθετικότητα την εξέταση από τον κριτή, καθώς και να παραμείνει στην στάση παρουσίας που τον τοποθετεί ο χειριστής του. Όλα αυτά χρειάζονται από ελάχιστη έως αρκετή προπόνηση, ανάλογα με τον συγκεκριμένο σκύλο και τη φυλή.

Γιατί οι κριτές ζητούν από τους χειριστές να κινήσουν τους σκύλους τους μέσα στο στίβο;

Για να αξιολογήσουν τη κίνηση, η οποία αποτελεί σημαντική παράμετρο και ένδειξη της κατασκευής, αλλά και της ψυχοσύνθεσης του ζώου (περηφάνια, δειλία, νευρικότητα).

Είναι οι κριτές ηθικά ακέραιοι και αντικειμενικοί;

Στη μεγάλη πλειοψηφία τους, ναι. Ο κριτής δεν κρίνει μόνον. «Κρίνεται» από εκθέτες, κοινό και οργανωτές και δεν ριψοκινδυνεύει το κύρος του. Το να μην συμφωνούμε με την άποψη ενός κριτή δεν σημαίνει ότι αυτή είναι ιδιοτελής ή μη αντικειμενική.

Γιατί κάποιοι λένε ότι «κερδίζουν όλο οι ίδιοι σκύλοι»;

Διότι φυσικά οι ποιοτικοί σκύλοι αρέσουν σε περισσότερους κριτές και φυσικά διακρίνονται συχνότερα. Αν όμως πράγματι κέρδιζαν πάντα οι ίδιοι σκύλοι, τότε οι εκθέσεις σκύλων δεν θα είχαν

συμμετοχές. Κανένας δεν πληρώνει τη συμμετοχή του για να χάσει! Εφόσον υπάρχουν διαφορές απόψεων κριτών υπάρχουν πάντα και ελπίδες διάκρισης απ' όλους...

Γιατί κάποιοι λένε ότι «κερδίζουν όλο οι εκτροφείς»;

Διότι συχνά οι εκτροφείς παρουσιάζουν όντως τους ποιοτικότερους σκύλους. Μην ξεχνάμε ότι πίσω από έναν εκτροφέα συνήθως υπάρχει γνώση της φυλής, χρόνια πείρα και αρκετά κουτάβια για να επιλέξει ποια θεωρεί καλύτερα να παρουσιαστούν με αξιώσεις σε εκθέσεις.

Γιατί κάποιοι λένε ότι το αποτέλεσμα ήταν «στημένο»;

Η συνήθης δικαιολογία των πτημένων...

Μπορεί κανείς να αγοράσει κουτάβια σε μία έκθεση;

Όχι γιατί η παρουσία τους στην έκθεση δεν επιτρέπεται (προκειμένου να προστατευτούν από ασθένειες). Μπορεί όμως κανείς να έρθει σε επαφή με τους εκτροφείς και να ενημερωθεί αν διαθέτουν κουτάβια τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή ή να «κλείσει» κουτάβι από μελλοντική γέννα.

Είναι οι κριτές επαγγελματίες;

Όχι, με την έννοια ότι δεν βιοπορίζονται από αυτή την ενασχόληση. Στην Ευρώπη πληρώνονται συνήθως ένα συμβολικό ποσό ανά ημέρα που κρίνουν. Στην Αμερική οι κριτές είναι επαγγελματίες και πληρώνονται ανά σκύλο που κρίνουν.

Γιατί οι σκύλοι παρουσιάζονται «στημένοι» με ένα συγκεκριμένο τρόπο; Προκειμένου ο κριτής να τους αξιολογήσει βλέποντας ένα περίγραμμα που πλησιάζει κατά το δυνατόν στην ιδανική εικόνα και να κάνει τις απαιτούμενες διεργασίες στο μυαλό του.

Από που μπορεί κανείς να ενημερωθεί για το που και πότε πραγματοποιείται μία έκθεση;

Από την ιστοσελίδα του Κυνολογικού Ομίλου Ελλάδος (www.koe.gr), άλλων Ομίλων και τα ειδικά έντυπα.

Γιατί πολλοί σκύλοι είναι κλεισμένοι σε κλουβιά;

Τα ειδικά κλουβιά δεν είναι τιμωρία, αλλά ο χώρος στον οποίο οι σκύλοι έχουν μάθει να παραμένουν μέχρι τη στιγμή της προετοιμασίας τους για τον στίβο. Στο κλουβί ο σκύλος

είναι ήρεμος, απερίσπαστος από την παρουσία ανθρώπων και άλλων σκύλων και με το τρίχωμά του καθαρό μέχρι τη στιγμή της παρουσιάσής του.

Που αντιστοιχούν τα καρτελάκια με τους αριθμούς που φέρουν στα ρούχα τους οι εκθέτες;

Στον κατάλογο της έκθεσης, στον αντίστοιχο σκύλο, με τα πλήρη στοιχεία του (επίσημο όνομα, γονείς, ημερομηνία γέννησης, αριθμός γενεαλογίου, όνομα εκτροφέα και στοιχεία ιδιοκτήτη).

Γιατί πολλές φυλές είναι κουρεμένες ή χτενισμένες «περίεργα»;

Εκτός του ότι είναι φυσικά απρεπές και υποτιμητικό για τον κριτή, το κοινό, αλλά και την ίδια την φυλή να παρουσιαστεί ένας σκύλος άπλυτος, αχτένιστος και με κομπιασμένο τρίχωμα, σε ορισμένες φυλές (π.χ. Κανίς) απαιτούνται από το πρότυπο συγκεκριμένοι τρόποι κουρέματος ή παρουσίασης του τριχώματος, συνήθως επιβεβλημένοι από την ιστορική παράδοση και το ρόλο της φυλής. Αυτό αφορά βέβαια μόνον την έκθεση.

Οι ιδιοκτήτες των σκύλων που βραβεύονται κερδίζουν χρήματα;

Σε σπάνιες περιπτώσεις (κυρίως σε μεγάλες εκθέσεις της Αμερικής). Συνήθως τα βραβεία είναι κύπελλα ή μετάλλια, και φυσικά ηθική ικανοποίηση. Είναι χόμπι.

Τελικά τόσος κόπος και έξοδα, μόνο για την ηθική ικανοποίηση; Μήπως είστε λίγο «τρελοί»;

Πολύ πιθανόν! Όμως το διασκεδάζουμε. Γιατί τι θα ήταν η ζωή χωρίς χόμπι, πάθος, όνειρα, όραμα και εάν όλοι κάναμε τα ίδια; «Τρελοί» ή όχι, όταν οι μεγάλες εκθέσεις συγκεντρώνουν 10.000-20.000 σκύλους και 50.000-100.000 επισκέπτες, σίγουρα δεν είμαστε λίγοι..!